

Záznam z jednání Pracovní skupiny pro práci s původci násilí (dále jako „Pracovní skupina“) konaného dne 13. října 2025

Místo a čas schůze: Strakova akademie, 11:00

Přítomné osoby:

	Příjmení a jméno	Organizace
1.	Bělohávková Kateřina	Ministerstvo vnitra
2.	Čech Ondřej	Tvá volba
3.	Černochová Alžběta	Centrum sociálních služeb Praha
4.	Holubec Pavel	Generální ředitelství Vězeňské služby ČR
5.	Chytrá Mája	Diakonie ČCE
6.	Jakobsen Barbora	Alternativ til vold
7.	Jiříčka Václav	Generální ředitelství Vězeňské služby ČR
8.	Klingelová Adéla	Liga otevřených mužů
9.	Petr Josef	Asociace Zastav násilí
10.	Pešáková Kristýna	Spondea
11.	Přesličková Hana	Institut pro kriminologii a sociální prevenci
12.	Rudická Dagmar	Persefona
13.	Šlesingerová Kateřina	Probační a mediační služba
14.	Víchová Věra	Diakonie ČCE
15.	Janigová Aneta	Ministerstvo spravedlnosti

Sekretariát Rady vlády pro rovnost žen a mužů (dále jako „Sekretariát“): Šafařík Radan, Šamová Monika

Návrh programu jednání:

Návrh programu jednání Pracovní skupiny pro práci s původci násilí 13. října 2025 od 11:00	
1. Úvod a informace o aktuální činnosti sekretariátu;	Monika Šamová
2. Aktuální aktivity Asociace Zastav násilí;	Josef Petr
3. Spolupráce s Alternativ til Vold;	Barbora Jakobsen
4. Koncepce práce s osobami dopouštějícími se násilí v blízkých vztazích v ČR – aktuální stav přípravy a diskuse o roli PMS a Vězeňské služby;	Josef Petr
5. Financování programů pro práci s původci ze státního rozpočtu (dotační programy MV, MPSV a MSp);	Josef Petr
6. Financování programů pro práci s původci z fondů EU: výzvy z OPZ+, příprava příštího období fondů EU, příprava Norských/EHP fondů;	Monika Šamová, Radan Šafařík
7. Různé.	Členstvo Pracovní skupiny

Ad bod 1 – Úvod a informace o aktuální činnosti sekretariátu;

M. Šamová zahájila jednání, seznámila členstvo s navrhovaným programem jednání a dále představila aktuální činnost sekretariátu v oblasti prevence a řešení genderově podmíněného a domácího násilí. Informovala o vydání třetího vydání knihy *Násilí je možné zastavit*, zaměřené na psychologii násilí a terapeutickou práci s původci násilného chování. Publikace vyjde v nákladu 1000 kusů a bude distribuována relevantním aktérům. Současně připomněla dnešní slavnostní křest knihy. Dále připomněla, že zákon o domácím násilí nabyl účinnosti 1. července 2025. V této souvislosti aktuálně probíhá finalizace doprovodné kampaně Úřadu vlády ČR, která zahrnuje šíření informačního letáku a brožury k zákonu pro veřejnost ve spolupráci s veřejnými institucemi. Současně probíhá také jednání o možné spolupráci s Českou televizí a zařazení tematického spotu. Informovala rovněž o plánované přípravě navazujícího Akčního plánu prevence domácího a genderově podmíněného násilí v ČR (dále jen „Akční plán“). Zmínila rovněž stav transpozice Směrnice Evropského parlamentu a Rady o potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (dále jen „Směrnice“), jejíž transpoziční lhůta do českého právního řádu je stanovena na konec roku 2027. Gestorem implementace Směrnice je Ministerstvo spravedlnosti. Aktuálně probíhají také jednání o revizi směrnice o obětech.

J. Petr se dotazoval na časový rámec aktualizace Akčního plánu.

M. Šamová odpověděla, že platnost stávajícího strategického materiálu končí v roce 2026. Práce na novém Akčním plánu začnou příští rok, přičemž harmonogram může být ovlivněn aktuální politickou situací a potřebou schválení dalších strategických a koncepčních materiálů.

Ad bod 2 – Aktuální aktivity Asociace Zastav násilí;

J. Petr dále informoval o novinkách v rámci Asociace Zastav násilí, která sdružuje organizace pracující s osobami dopouštějícími se násilí v blízkých vztazích. Asociace v současnosti sdružuje 12 organizací z různých krajů ČR. Členství v asociaci znamená mj. závazek naplňovat Minimální standardy pro práci s původci a původkyněmi násilí v ČR (dále jen „Standardy“). Na webových stránkách asociace je k dispozici mapa podpory, která zahrnuje i organizace, jež nejsou členy. Cílem asociace je prosadit systémové financování programů, zajistit garanci poskytovaných služeb, posílit systémovou komunikaci, osvětu a vzdělávání. Momentálně se organizace zaměřuje především na advokační činnost. Plánuje se také aktualizace Standardů tak, aby více odpovídaly současné praxi a mezinárodním standardům v této oblasti. Zmínil také spolupráce na projektu MSp *Posílení občanskoprávní ochrany dětí, které jsou obětí domácího násilí*, který má za cíl mj. poskytnout soudcům a soudkyním metodickou podporu pro situace, kdy se v občanskoprávním řízení setkávají s osobami se zkušeností s násilím.

Ad bod 3 – Spolupráce s Alternativ til Vold;

B. Jakobsen připomněla spolupráci organizace Alternativ til Vold (dále jen „ATV“) s Úřadem vlády ČR, která se datuje již od roku 2012 a představila činnost organizace. Popsala, jak organizace ATV přispívá v českém kontextu k prevenci a řešení násilí. Původně se zaměřovala především na muže dopouštějící se násilí v partnerských vztazích, v současnosti zahrnuje celý rodinný systém zasažený násilím. Zdůraznila, že náklady spojené s řešením dopadů domácího násilí jsou značné. V Norsku byly například tyto náklady vyčísleny na 92 miliard norských korun. Dopady mají významné dopady nejen na zdraví obyvatel, ale i na demokratické principy společnosti. Uvedla, že v Norsku je organizace ATV financována Ministerstvem pro rodinu a příslušnými kraji. Od roku 2012 ATV ve spolupráci s Úřadem vlády ČR realizuje vzdělávací programy, adaptovala film *Zuřivec* do českého prostředí a podílí se na tvorbě strategických dokumentů, legislativy a opatření v oblasti prevence násilí. Zmínila také

vzdělávací program *Důkaz lásky nebo násilí*, určený pro střední školy, který vznikl ve spolupráci s organizacemi Centrum LOCIKA a SOFA. Dále představila programy zaměřené na děti, realizované ve spolupráci s organizacemi Centrum LOCIKA, Konsent a Thomayerovou nemocnicí a spolupráci s organizací SPONDEA na rozvoji terapeutických technik efektivního zvládání agrese.

B. Jakobsen rovněž zmínila několik relevantních publikací, například příručku *Zkuste mě pochopit*, zaměřenou na prevenci násilného chování u mladých lidí, a *Praktického průvodce laskavým rodičovstvím*, vzniklých ve spolupráci s organizací Centrum LOCIKA. Cílem materiálů je pomoci rodičům dopouštějícím se násilí na dětech zvládat chování bez pocitu studu a najít vhodné způsoby, jak se dítěti omluvit. Dále představila třetí vydání knihy *Násilí je možné zastavit*, jehož druhé vydání bylo staženo více než šest tisíckrát. Na publikaci, jejíž autory jsou odborníci z Norska i Česka, přibýly čtyři nové kapitoly zaměřené na terapie orientované na násilí, problematiku chlapců a „zakázaných slz“, interakci mezi traumatem a nezdravými maskulinitami a téma násilí v těhotenství a při přechodu do rodičovství. Uvedla, že právě v tomto období násilí často vzniká nebo se jeho závažnost a intenzita zvyšují. Na závěr zmínila, že organizace plánuje nové projekty a další spolupráci s Úřadem vlády ČR na Akčním plánu.

Ad bod 4 – Koncepce práce s osobami dopouštějícími se násilí v blízkých vztazích v ČR – aktuální stav přípravy a diskuse o roli PMS a Vězeňské služby;

J. Petr připomněl, že zpracování Koncepce práce s osobami dopouštějícími se násilí v blízkých vztazích v ČR (dále jen „Koncepce“) je zakotven v Akčním plánu pro prevenci domácího a genderově podmíněného násilí na léta 2023–2026. Uvedl, že Koncepce má shrnout dobře fungující praxi, upozornit na potřebné změny a zajistit systémové ukotvení programů a služeb. Dokument je rozdělen do tří částí: první část se věnuje teoretickému ukotvení (vymezení násilí, cílů, přínosů a efektivity programů), druhá část popisuje současnou praxi a legislativní rámec a třetí část se zaměřuje na návrh systémového financování. Aktuálně se zvažují dvě základní možnosti financování: prostřednictvím Ministerstva vnitra (v rámci prevence kriminality, v souladu s vládním programem Bezpečné dětství: Cesta k prevenci násilí)¹ a prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí (v rámci systému sociálních služeb). V současnosti probíhá zpracování připomínek Ministerstva spravedlnosti a úprava materiálu do podoby strategického materiálu. Koncepce je zatím psána především z pohledu nevládních organizací sdružených v Asociaci Zastav násilí; je však potřeba ji doplnit i o pohled služeb poskytovaných Probační a mediační službou či Vězeňskou službou ČR, aby došlo ke sladění těchto dvou systémů.

P. Holubec upozornil na to, že Koncepce musí být zpracována v souladu s Metodikou Ministerstva pro místní rozvoj přípravy veřejných strategií, a zdůraznil potřebu koordinace a sdílení informací.

K. Bělohávková doplnila, že je nutné zajistit koordinaci financování programů a propojení informací také s Probační a mediační službou. Zmínila probíhající diskuse o propojení systémů Vězeňské služby s dalšími institucemi a poukázala na vysokou efektivitu programů u pachatelů násilí na dětech. Uvedla, že spolupráce může mít podobu návaznosti jednotlivých programů nebo zapojení rodinných příslušníků původců násilí, i když to bývá organizačně i formálně obtížné a vždy musí být dobrovolné.

¹ Blíže viz: <https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/vlada-schvalila-program-bezpecne-detstvi-cesta-k-prevenci-nasili-!-220084/>

P. Holubec dále upozornil na potřebu propojit koncepci s problematikou postpenitenciární péče a vytvoření jednotného informačního kanálu, který by osobám po propuštění z výkonu trestu zprostředkoval přehled o dostupných službách.

K. Pešáková zdůraznila význam koordinace a upozornila, že Policie ČR při vykázání často doporučuje programy pro osoby dopouštějící se násilí, avšak kapacita těchto programů je dlouhodobě nedostačující. O služby je velký zájem, nicméně chybí koordinace mezi jednotlivými subjekty.

O. Čech uvedl, že jsou v kontaktu s policií na úrovni obvodních oddělení. Upozornil však, že policie funguje nepřetržitě, zatímco neziskové organizace nikoliv.

K. Bělohávková reagovala s tím, že nejde o okamžité přebírání klientů, neboť nejde o krizovou intervenci. Je podle ní nutné investovat do dlouhodobého fungování systému, aby byly služby stabilně dostupné.

J. Petr uvedl, že o financování je možné vyjednávat i bez finální koncepce, přestože systém zatím není plně ukotven.

M. Chytrá doplnila, že by bylo žádoucí navázat spolupráci s klienty již 3–6 měsíců před plánovaným propuštěním z výkonu trestu.

A. Černochová uvedla, že mezi osobami ve věznicích existuje poptávka po programech, avšak kapacita je malá a čekací doby dlouhé.

V. Jiříčka potvrdil, že spolupráce s konkrétními pracovníky a pracovníci v rámci věznic probíhá dobře.

P. Holubec připomněl, že v nové Koncepci by se nemělo opakovat to, co již bylo uvedeno v jiných strategických materiálech.

A. Klingelová doplnila, že praxe funguje i bez Koncepce, avšak její vznik by mohl přispět k sjednocení přístupů.

H. Přesličková otevřela otázku cílových skupin, neboť z Koncepce podle ní není zřejmé, koho přesně zahrnuje, zda pouze dobrovolně motivované klienty, nebo i ty, kteří byli do programů posláni rozhodnutím soudu. Zdůraznila různorodost klientů i specifické postavení dětí, které spadají pod kompetence MPSV a MŠMT.

K. Bělohávková uvedla, že dosud byla prioritou prevence, a že programy se zaměřují jak na dobrovolné klienty, tak na osoby, které se účastní na základě soudního nebo přestupkového rozhodnutí. V současnosti neexistují programy zaměřené přímo na děti, přestože se jedná o oblast s rostoucí potřebou. Dodala, že je nutné vyjasnit, zda Koncepce bude popisovat všechny cílové skupiny, nebo se zaměří na konkrétní segmenty.

J. Petr doplnil, že většina organizací začínala s dobrovolnými klienty a postupně přešla do systému povinných opatření.

K. Šlesingerová vznesla dotaz na vztah mezi Koncepcí a Standardy a zdůraznila potřebu sjednotit podobu programů. Upozornila také, že by se mělo zvážit rozšíření forem financování mimo dotační tituly a zvážit větší důraz na práci s oběťmi násilí, protože účast původce násilí na programu může u oběti vyvolat falešný pocit bezpečí. Uvedla, že Probační a mediační služba se v minulosti pokoušela o standardizaci programů a nyní realizuje pilotní projekt v pěti

krajích, kde provozuje pět typů programů – mimo jiné pro osoby dopouštějící se násilí nejen v blízkých vztazích. Tyto programy původně vznikly pro partnerské násilí, ale soudy do nich často posílají i pachatele z jiných kontextů.

J. Petr uvedl, že Koncepce počítá s naplňováním Standardů ze strany programů a dotázal se K. Šlesingerové na standardizaci práce Probační a mediační služby s uvedenou cílovou skupinou.

K. Šlesingerová uvedla, že Probační a mediační služba má vlastní metodické rámce, které nejsou v rozporu se Standardy, a že evropské standardy zaměřené na genderově podmíněné násilí mají širší pojetí a zahrnují i požadavky na vzdělávání pracovníků.

V. Jiříčka doplnil, že také Vězeňská služba ČR disponuje vlastními standardizovanými programy, které jsou většinou založeny na kognitivně-behaviorální terapii. Ve věznicích fungují specializované oddíly zaměřené na dlouhodobou terapii, které se často inspiroují praxí neziskových organizací.

A. Klingelová uvedla, že zatímco před deseti lety měly programy spíše poradenský a vzdělávací charakter, dnes se jedná o běžné terapeutické programy trvající přibližně rok či déle. Po ukončení terapie klienti často přecházejí do soukromého sektoru, kde se však setkávají s nedostatkem odborníků a odbornic schopných s nimi o násilí otevřeně mluvit, a proto se mnozí vracejí zpět.

J. Petr v závěru diskuse shrnul, že je potřeba detailně se seznámit s koncepcemi Vězeňské a Probační služby, které by měly být brzy schváleny, a metodickými materiály. Navrhl uskutečnit schůzky se zástupci Vězeňské služby ČR a Probační služby, Úřadu vlády a Ministerstva vnitra, aby se dohodl způsob zapracování jejich role v systému práce s cílovou skupinou do Koncepce. Dále je potřeba detailněji popsat cílovou skupinu, způsob financování a vzdělávání a doplnit část ke sběru dat, která by měla obsahovat návrh jednotné metodiky a propojení dat z jednotlivých institucí.

Ad bod 5 – Financování programů pro práci s původci ze státního rozpočtu (dotační programy MV, MPSV a MSp);

V dalším bodě jednání se členové a členky Pracovní skupiny diskutovaly otázku financování programů pro práci s osobami dopouštějícími se násilí v blízkých vztazích.

J. Petr uvedl, že aktuálně existuje pouze jeden dotační program zaměřený specificky na podporu těchto programů, a to program Ministerstva vnitra *Prevence sociálně patologických jevů se zaměřením na prevenci a eliminaci domácího násilí prostřednictvím práce s násilnými osobami a osobami nezvládajícími agresi ve vztazích* v celkovém objemu přibližně dva miliony korun, přičemž oproti předchozímu období došlo jen k drobnému navýšení. Podpora je také možná v rámci dotačních titulů Ministerstva spravedlnosti *Rozvoj probačních a resocializačních programů pro dospělé pachatele* a dotačního programu Ministerstva práce a sociálních věcí *Rodina*, ale zde jsou tyto programy podporovány pouze v jednotkách a spíše výjimečně. Ministerstvo financí aktuálně navrhuje nulovou alokaci na všechny dotační programy, což vytváří nejistotu ohledně dlouhodobé stability financování.

P. Holubec v této souvislosti uvedl, že připravovaná Koncepce by měla mít analyticko-strategickým dokumentem a vymezit dlouhodobé cíle a opatření v oblasti zajištění podpory programů pro osoby dopouštějící se násilí. Upozornil, že zajištění financování programů by mělo být součástí návazných implementačních plánů a že bude potřeba zajistit finanční krytí konkrétních opatření už v průběhu příštího roku.

A. Janigová informovala, že v současnosti je v rámci dotací Ministerstva spravedlnosti zachována finanční alokace pouze pro dotační titul *Rozvoj služeb pro oběti trestné činnosti* poskytovaných na základě zákona č. 45/2013 Sb. Na příští rok zatím nebyla navržena alokace žádná.

V rámci diskuse bylo dále uvedeno, že Ministerstvo práce a sociálních věcí plánuje vypsání dotačního řízení k dotačnímu programu Rodina pro rok 2026, přičemž se počítá s alokací obdobnou jako v předchozích letech. Termín pro podání žádostí byl stanoven na 10. listopad 2025. Byla zmíněna také možnost využití prostředků z dotační výzvy Ministerstva pro místní rozvoj k Národnímu plánu obnovy.

O. Čech upozornil na problematiku situaci spojenou s klasifikací služeb poskytovaných programy zastoupenými v Asociaci Zastav násilí, které nejsou vždy zcela sociálně-poradenské. Tato nejasnost podle něj někdy vede k problematickému vykazování. Zdůraznil, že zkušenost z Norských fondů jasně ukázala, že zajištění stabilního financování je klíčové pro dlouhodobou udržitelnost práce s původci násilí. Zároveň konstatoval, že soukromý sektor nemá o financování této oblasti zájem, neboť ji nepovažuje za atraktivní.

Z diskuse vyplynulo, že podle členstva Pracovní skupiny existuje prostor pro posílení advokační činnosti v této oblasti a potenciál pro spolupráci s novým vedením Ministerstva vnitra na základě programového prohlášení vlády v oblasti prevence a potírání násilí. Členstvo pracovní skupiny projevilo zájem o schůzku s novým ministrem či ministryní vnitra, která by se zaměřila na otázku systémového financování v oblasti prevence násilí a podpory programů pro práci s osobami dopouštějícími se násilí.

Ad bod 6 – Financování programů pro práci s původci z fondů EU: výzvy z OPZ+, příprava příštího období fondů EU, příprava Norských/EHP fondů;

R. Šafařík uvedl, že v rámci programu OP Zaměstnanost+ je pro oblast prevence domácího genderově podmíněného násilí vyčleněno celkem 150 milionů korun, přičemž jedna výzva na podporu dostupnosti služeb pro oběti domácího a genderově podmíněného násilí a programů pro původce násilí již byla v minulém roce vypsána. Aktuálně byla vypsána ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí navazující výzva č. *03_25_109 Podpora prevence domácího a genderově podmíněného násilí (2)* na následující dva roky, která počítá s alokací ve výši 80 milionů korun, přičemž 25 milionů z této částky bude směřováno na projekty zaměřené právě na práci původci násilí (blíže viz: <https://www.esfcr.cz/vyzva-109-opz-plus>). Dále informoval, že v rámci vyjednávání o příštím finančním období Norských fondů se oblast prevence domácího a genderově podmíněného násilí bohužel nepodařilo prosadit jako samostatnou tematickou prioritu. Financování nevládních organizací proto zůstává zahrnuto pouze v rámci fondu občanské společnosti, který má širší záběr a neumožňuje cílené směřování prostředků výhradně na problematiku domácího a genderově podmíněného násilí.

R. Šafařík také upozornil na změnu v oprávněnosti žadatelů o evropské dotace, kdy byl nově vytvořen seznam organizací, které již nebudou muset při podávání žádostí prokazovat odbornou způsobilost. Tento krok by měl zjednodušit administrativní proces a urychlit přidělování prostředků organizacím, které mají dlouhodobé zkušenosti v oblasti prevence a řešení domácího a genderově podmíněného násilí.

Ad bod 7 – Různé;

Členstvo Pracovní skupiny v rámci bodu Různé nenavrhlo další témata k projednání.

Jednání bylo ukončeno ve 12:30.

Schválil:

Josef Petr, předseda Pracovní skupiny

Zapsal: M. Pavlíček, sekretariát Rady vlády pro rovnost žen a mužů